→ **MEDI AMBIENT.** DIA MUNDIAL DE LES ZONES HUMIDES

Preservar espais com els Aiguamolls de l'Empordà pot evitar catàstrofes naturals

Els experts posen en relleu la importància de les zones humides, un dels ecosistemes més diversos i rics biològicament

Gemma Visa | CASTELLÓ D'EMPÚRIES

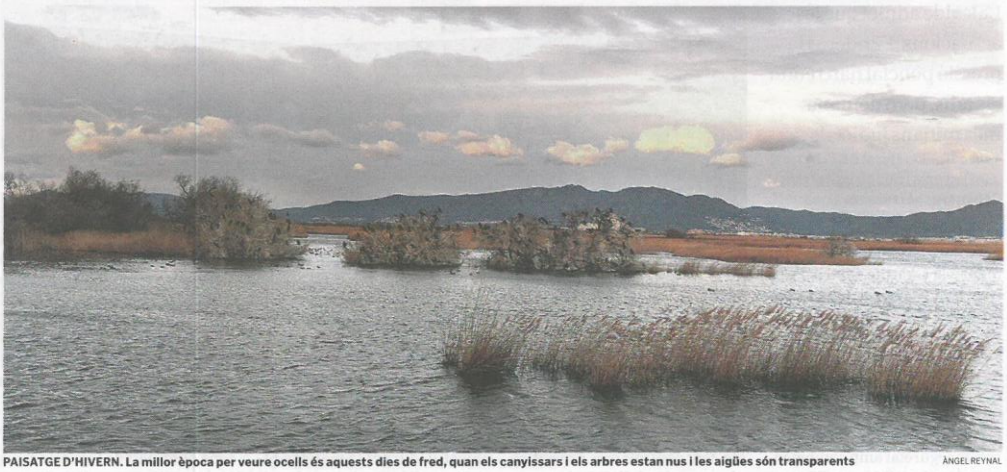

PAISATGE D'HIVERN. La millor època per veure ocells és aquests dies de fred, quan els canyissars i els arbres estan nus i les aigües són transparents ÀNGEL REYNAL

Si diuen que el paradís el van situar entre els rius Tigris i Eufrates, per alguna cosa seria. Era terra d'al·luvió, zona de riquesa biològica. És una manera d'explicar avui dia la importància de preservar espais naturals com els Aiguamolls de l'Empordà, les basses del Terrisser o els estanys de la Jonquera, per posar alguns exemples de la comarca. Coincidint amb el Dia Mundial de les Zones Humides, aquest cap de setmana s'han organitzat diverses activitats divulgatives. La forta tramuntana ha foragitat una mica els curiosos però ha deixat imatges de paisatges espectaculars.

El director del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, Josep Espigulé, explica aquests dies com en l'agenda del canvi climàtic hi ha esperances perquè «les zones humides actuen com a esmorteïdors». Espigulé recorda com fa quatre anys per Nadal una avinguda forta va fer entrar aigua de mar, amb onades de cinc metres, a quilòmetres endins de la badia de Roses. Els aiguamolls van atenuar l'efecte negatiu que l'aigua salada hauria tingut sobre els conreus. El director del Parc afegeix també com aquestes zones fan funció d'embornals, diu: «Són llocs molt productius, hi ha molta fotosíntesi, molta planta i molta vida i absorbeixen molt de CO_2».

Malgrat tot, la història de la humanitat ha anat tendint a dessecar aquests espais, abans despreciats. La humitat s'associava a presència d'insectes com mosquits i, per tant, a malalties com el paludisme. Per això les zones humides es rebutjaven i en espais litorals com els de la Costa Brava s'optava per dessecar i construir a prop del mar.

JOSEP ESPIGULÉ

→ **DIR. DEL PARC NATURAL**
«FA QUATRE ANYS ELS AIGUAMOLLS VAN ATENUAR L'EFECTE DE L'AIGUA DEL MAR SOBRE ELS CONREUS».

CONVENCIÓ CLAU. L'any 1971 es va celebrar una trobada de Nacions Unides a la ciutat iraniana de Ramsar, on diversos països van subscriure el compromís de protegir les zones humides i no dessecar indiscriminadament com s'havia fet fins aleshores. L'Estat espanyol va ser un dels signants de la declaració de Ramsar i, posteriorment, als anys 80, es van començar a aplicar les primeres polítiques de preservació d'aquests espais. Va ser l'època de declaració de parcs naturals com el dels Aiguamolls de l'Empordà, el Delta de l'Ebre o el Parc Natural d'Aigüestortes.

MENYS ESTORNELLS. Pel que fa a l'activitat d'aquests dies als Aiguamolls, el director del parc assegura que continuen els espectacles dels vols d'estornells. Tot i això, segons Espigulé «enguany encara no ha fet prou fred i no hi ha tants estornells com en altres temporades». Al marge de presenciar les imatges que dibuixen al cel aquestes aus tan maleïdes en zones poblades, Espigulé recomana visitar els Aiguamolls en dies d'hivern fred i d'anticició. Assegura: «Els arbres i els canyissos són molt transparents i és la millor època per veure els milers d'aus que ens visiten». ■